Dosarul nr.1-241/2024; 1-24062008-51-1-07062024

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

14 martie 2025 mun.Ungheni
Judecătoria Ungheni,
Instanţa compusă din:
Preşedinte ședinței, Judecător Anatolie RUSU
Grefier Maria VOVC
Cu participarea:
Acuzatorului de stat, procurorul Alina PÎCĂLĂU
Apărătorului inculpatului, avocatul Tudor ȚURCANU
În prezența:
Inculpatului Mihail HANGANU

A judecat în şedinţă publică, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Mihail HANGANU, a.n.*****, IDNP: *****, domiciliat în *****, studii medii incomplete, supus militar, necăsătorit, neangajat în câmpul muncii, moldovean, anterior condamnat: - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 25.04.2023 în temeiul art.264[1] alin.(4) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de 140 MNFC, fără antecedente penale, cetățean al Republicii Moldova, *de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.264[1] alin.(4) Cod penal.*

Date cu referire la cauza penală şi examinarea acesteia:

Urmărirea penală a fost pornită la 15.05.2024 în temeiul art.264[1] alin.(4) Cod penal, cauza fiind judecată în ordinea procedurii simplificate, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în perioada din 11.06.2024 până la data de 14.03.2025, cu respectarea procedurii de citare legală;

Acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura raionului Ungheni, Alina Pîcălău, în dezbateri judiciare, a pledat pentru recunoaşterea inculpatului, **Mihail HANGANU,** vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de de art.264[1] alin.(4) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub forma de închisoare pe un termen de 6 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform art.90 Cod penal de a suspenda condiționat pedeapsa cu închisoare pe o perioadă de probațiune de 2 ani. Mijloacele de probă de păstrat la materialele cauzei. De încasat cheltuielile judiciare în sumă de 17,80 lei;

Apărătorul inculpatului, avocatul Tudor Țurcanu, în dezbateri judiciare, a pledat pentru stabilirea inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate, iar cheltuielile judiciare urmează a fi încasate de la stat.

Urmare a examinării cauzei penale şi a probatoriului administrat de părţi, cercetat în şedinţa de judecată, instanţa de judecată

constată:

Situaţia de fapt reţinută de instanţă

1. **Mihail HANGANU** la 13 mai 2024, aproximativ la orele 02:50 min., fără a deține permis de conducere perfectat pe numele său pentru categoria ”B”, încălcând prevederile pct.10

subpct.2) lit.a) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.357 din 13 mai 2009, conform cărora *„persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede permisul de conducere* ***perfectat pe*** *numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face* ***parte*** *autovehiculul* ***condus*** *”* și ale pct.14 lit.a) al aceluiași Regulament care prevede că *„****conducătorului*** *de vehicul este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate (...) ”,* în timp ce conducea mijlocul de transport de model „Rover”, cu numărul de înmatriculare *****, pe strada Ștefan cel Mare din mun.Ungheni, a fost stopat de angajații Inspectoratului Național de Securitate Publică. Fiind suspectat de conducerea automobilului în stare de ebrietate alcoolică, la solicitarea agentului constatator, **Mihail HANGANU** a fost supus testării alcoolscopice cu analizatorul concentrației de etanol „Drager ”, în rezultatul căreia la ultimul a fost constatată concentrația de 1,02 mg/l a vaporilor de alcool în aerul expirat, care potrivit art.134[12] alin.(3) Cod penal, constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

2. În şedinţa de judecată, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul, **Mihail HANGANU**, fiind asistat de apărătorul, Tudor Țurcanu, a înaintat instanţei cererea prin care şi-a recunoscut total şi necondiţionat vina şi faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu pretinde administrarea de probe noi şi solicitând ca, în conformitate cu prevederile art.364[1] Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu încadrarea juridică a faptelor incriminate.
3. Pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii simplificate la caz, instanţa de judecată a analizat materialele dosarului penal şi a constatat că fapta incriminată există, constituie infracţiune, a fost săvârşită de inculpat, iar urmărirea penală s-a efectuat fără încălcarea drepturilor procedurale şi fără lezarea libertăţilor fundamentale ale inculpatului.
4. De asemenea, instanţa a verificat autenticitatea declaraţiei de judecare a cauzei penale în ordinea prevederilor art 364[1] Cod de procedură penală şi a stabilit că aceasta a fost înaintată în cunoştinţă de cauză, cu întrunirea condiţiilor cerute, inculpatului fiindu-i explicate consecinţele judecării cauzei în conformitate cu procedura indicată.
5. În asemenea condiţii, cererea inculpatului de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală a fost admisă, prin dispunerea examinării cauzei în ordinea prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală.
6. Inculpatul, **Mihail HANGANU**, fiind audiat în şedinţa de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului, prin expunere factologică ce nu contravine acuzaţiei formulate în rechizitoriu, sub jurământ, a recunoscut integral vinovăţia şi a declarat aceleaşi fapte stabilite în cadrul urmăririi penale.
7. Aşa, inculpatul a relatat instanţei că recunoaște vina și se căiește de cele comise. Este de acord să execute pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în foosul comunității.
8. Apărătorul și procurorul cu cererea înaintată de către inculpat, referitor la judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, au fost de acord, solicitând admiterea acesteia.
9. Analizând declaraţiile inculpatului depuse în şedinţa de judecată, în raport cu cele date în cursul urmăririi penale, instanţa le reţine ca fiind în concordanţă cu circumstanţele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice şi convingătoare.
10. Fapta reţinută în sarcina inculpatului este confirmată şi prin materialul probator administrat în cauza penală, şi anume:
    - **datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, Mocanu Dumitru,** care a declarat că activează în calitate de ofițer de patrulare al Direcției „Centru” Patrulare

Ungheni-Nisporeni al INSP al IGP. La data de 13.05.2024, aflându-se în serviciu împreună cu ofițerul al Direcției „Centru" Patrulare Ungheni-Nisporeni al INSP al IGP, Vrînceanu Serghei, aproximativ în jurul orelor 02:50, în timp ce se deplasa cu acesta în interes de serviciu în *****, a fost observat de către ei un automobil de model „Rover,, cu numărul de înmatriculare „*****" condus de o persoană de gen masculin. S-au apropiat de automobil, după ce s-au legitimat, conducătorul mijlocului de transport s-a prezentat drept Hanganu Mihail. În urma discuțiilor, ultimul prezenta semne că ar fi consumat băuturi alcoolice. Prin urmare, conducătorului i s-a propus să fie supus testării alcoolscopice cu aparatul „Drager" pentru constatarea vaporilor de alcool în aerul expirat de el. Hangnu Mihail a acceptat, însă înainte de a fi testat acestuia i s-a explicat că, este permisă consumarea băuturilor alcoolice în limita de 0,15 mg/l , însă dacă depășește până la 0,30 mg/l va avea dosar contravențional, iar dacă va arăta mai mult de 0,30 mg/l este dosar penal, iar refuzul și eschivarea de la testarea alcoolscopică se pedepsește cu dosar penal. El a mai fost informat că, dacă nu va fi de acord cu testarea alcoolscopică, va fi supus examenului medical cu privire la prelevare probelor de sânge. Ulterior, după cele comunicate i-a sugerat să disigileze mușcul. Ulterior, i-a cuplat mușcul la aparatul Drager 6820, i-a solicitat lui Hanganu Mihail să efectueze o suflare îndelungată timp de 4-5 secunde. Rezultatul în urma testării alcoolscopice alcooltestului 6820 test nr.570 indicat de aparatul Drager a fost de 1,02 mg/l, concentrația alcoolului în aerul expirat. Acesta inițial nu a fost de acord cu rezultatul și a solicitat prelevarea probelor biologice de sânge. S-au deplasat la Spitalul Raional Ungheni, iar Hanganu Mihail a refuzat să-i fie prelevate probe biologice de sânge. Hanganu Mihail a fost înlăturat de la conducerea automobilului (f.d.28);

- **datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, Serghei Vrînceanu,** care a prezentat declarații analogice celor prezentate de martorul Dumitru Mocanu (f.d.35);
- **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate 13.05.2024** a lui Hanganu Mihail a constituit mirosul specific de alcool care se simțea din cavitatea bucală a acestuia. Mușcul a fost desigilat de ultimul și i s-a explicat procedura testării. Potrivit tichetului aparatului din 13.05.2024 în aerul expirat de către Hanganu Mihail s-a constatat o concentrație a vaporilor de alcool de 1,20 mg/l. Ultimului i s-au adus la cunoștință prevederile pct.13-14 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică și examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, și anume dreptul de a contesta rezultatul testării în termen de 2 ore (f.d.8);
- **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de examinare din 14.05.2024** în care s-a consemnat acțiunea de examinare a copiei certificatului nr.34/17-1009 eliberat la 15.02.2024 și copia buletinului de verificare metrologică nr.2.3.6.49-1393 a analizatorului concentrației de etanol Alcotest 6820, nr.ARNH-0452, Drager Germania, eliberat la 29.07.2023 valabil până la 29.07.2024 (f.d.33);
- **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de examinare a obiectului din 20.05.2024,** potrivit căruia obiect al cercetării constituie rezultatul aparatului „Drager", alcotest 6820, nr.570, prin care s-a constatat faptul că, la 13.05.2024, ora 02:56 min., în aerul expirat de Hanganu Mihail s-a stabilit o concentrație a vaporilor de alcool de 1,02 mg/l (f.d.36);
- **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de examinare a înregistrărilor video din 21.05.2024,** potrivit căruia obiectul examinării constituie două

înregistrări video efectuate la 13.05.2024 privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate din 13.05.2024 stocate pe un suport optic de informații de tip ”DVD - R”, cu capacitatea de 4,7 GB 16X, de culoare albă cu inscripția ”Arita” (f.d.38);

- **datele de fapt constatate prin examinarea certificatului nr.241 din 15.05.2024** emis de către Specialistul coordonator Secția înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto din mun.Ungheni, prin care se confirmă faptul că lui Hanganu Mihail nu i s-a eliberat permis de conducere (f.d.50).

Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului

11. Prin prisma tuturor probelor prezentate de acuzatorul de stat, examinate în şedinţa de judecată, instanţa menţionează faptul că, starea de fapt probată la faza de urmărire penală prin incriminarea inculpatului a faptei imputate s-a confirmat în totalitate.
12. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate şi examinate minuţios de către instanţa de judecată, cu respectarea principiului apărării şi contradictorialităţii.
13. În conformitate cu art.101 Cod de procedură penală*, instanţa de judecată apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, din punct de vedere al coroborării lor, deduce cert vinovăţia inculpatului în fapta imputată.*
14. Potrivit pct.10 alin.(2) lit.a) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.357 din 13.05.2009*, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și la cererea lucrătorului de poliție, este obligat să înmâneze pentru control permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus*, iar potrivit pct.14 lit.a) al aceluiași regulament *conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.*
15. Astfel, instanţa concluzionează că acţiunile inculpatului, **Mihail HANGANU**, au fost corect calificate în baza art.264[1] alin.(4) Cod penal (în vigoare la data comiterii infracțiunii) *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acțiune săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere a mijloacelor de transport.*

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului

16. Instanţa de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993, 14307/88.” CEDO a statuat că ” (…) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală. În acest sens, instanța reiterează şi prevederile art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie şi faptul că hotărârea pronunţată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei, Highins contra Franţei 1998, în cauza Helle contra Finlandei 1997 şi Boldea contra României 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenţie obligă instanţele să-şi motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligaţii poate varia în funcţie de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în faţa instanţei, precum şi diferenţele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispoziţiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie. De asemenea

CEDO a arătat că obligaţia instanţei de a motiva hotărârea pronunţată, este aceea de a demonstra părţilor că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanţei obligaţia de a examina efectiv mijloacele, argumentele şi ofertele de probă ale părţilor (cauza Perez împotriva Franţei și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

17. Instanţa la individualizarea, stabilirea categoriei şi termenului pedepsei ţine cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal şi anume de gravitatea infracţiunilor săvârşite, de motivul acestora, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia precum şi scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului.
18. La fel, consemnăm că conform prevederilor art.61 alin.(1) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor*, iar potrivit alin.(2) al aceleiaşi dispoziţii legale, *pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşrii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*.
19. Conform art.75 alin.(1) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia*, iar potrivit alin.(2), *în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul*. *O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată*.
20. Urmează a fi notat că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale.
21. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.
22. Astfel, urmează a fi relevat că la individualizarea pedepsei se va ţine cont de prevederile art.75 Cod penal, din dispoziţiile căruia se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată. De altfel, pedeapsa penală este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la

realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii Generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei, însă, constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

23. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârsite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.
24. Conform alin.(1) art.364¹ Cod procedură penală, *până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, iar potrivit alin.(7) art.364¹ Cod procedură penală, *în caz de soluţionare a cauzei prin aplicarea prevederilor alin.(1), dispoziţiile art.382–398 se aplică în mod corespunzător* (…)".
25. Conform prevederilor alin.(1) art.80¹ Cod penal, (în vigoare la data comiterii infracţiunii) *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea special a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.*
26. La caz, componența de infracțiune prevăzută de art.264¹ alin.(4) Cod penal, prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an.
27. Reieșind din prevederea precitată, limitele pedepselor prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, pentru inculpat vor constitui: - *muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 150 la 180 de ore; - cu închisoare de la 3 luni până la 9 luni.*
28. În această ordine de idei, instanţa de judecată conchide că, infracţiunia comisă de către **Mihail HANGANU** face parte din categoria infracţiunilor uşoare, fiind comisă cu intenţie directă de persoana vinovată.
29. Hotărârea Plenului CSJ a RM din 11.11.2013, nr.8 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, precizează că instanţele de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, motivul şi scopul

celor comise, persoana celui vinovat, caracterul şi mărimea daunei prejudiciabile, circumstanţele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvîrşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

30. Astfel, instanța menționează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privinţa inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracţiunea săvârşită de către aceasta este uşoară. În acest punct de analiză, instanța ţine să mai specifice că, raţionamentul care poate condiţiona aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârşirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază faptele social periculoase, conduita bună; stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunilor sau pentru a repara paguba pricinuită şi comportarea sinceră în cursul procesului.
31. Această convingere este fundamentată pe circumstanțele în care a fost descoperită infracțiunea, amploarea și pericolul pentru securitatea traficului rutier, sănătatea şi chiar viaţa participanţilor la trafic, pe care îl generează conducerea mijloacelor de transport în stare de ebrietate alcoolică și fără deținerea permisului de conducere. Asemenea fapte în mod cert afectează relaţiile din societate menite să protejeze dreptul la siguranţa traficului rutier şi să apere persoanele de cauzarea unor potenţiale vătămări a integrităţii corporale sau de provocarea accidentelor rutiere cu survenirea altor consecinţe grave sau de ordin material, drept urmare a conducerii mijloacelor de transport în stare de ebrietate alcoolică și fără deținerea permisului de conducere. Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei este în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități de același gen, raportat la fapta comisă, gradul de pericol social redus al acesteia, conduita bună a inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor.
32. Circumstanțe ce atenuează sau agravează răspunderea penală a lui **Mihail HANGANU** conform art.76, 77 Cod penal, nu au fost stabilite.
33. Totodată, recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit.f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.
34. La stabilirea măsurii de pedeapsă inculpatului, instanţa va lua în consideraţie caracterul şi gradul pericolului social al infracţiunii săvârşite, personalitatea inculpatului.

35. Astfel, examinând personalitatea inculpatului, s-a stabilit că **Mihail HANGANU** anterior a fost condamnat: - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 25.04.2023 în temeiul art.264[1] alin.(4) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de 140 MNFC.
36. Instanța concluzionează că **Mihail HANGANU,** fiind tras anterior la răspundere penală pentru infracțiune similară, nu a îndreptăţit încrederea ce i s-a acordat, nu a făcut concluziile necesare și nu a mers pe calea corijării, continuând activitatea criminală.
37. De asemenea, se reține că **Mihail HANGANU** se carecterizeaeză pozitiv, nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog ,.
38. În ceea ce priveşte modalitatea de executare a pedepsei, instanța de judecată călăuzindu-se de gradul prejudiciabil al infracțiunii, de necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, că săvârşirea infracțiunii nu reprezentă un incident în viața inculpatului, consideră că, corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare. De asemenea, instanța la stabilirea pedepsei va lua în considerație amploarea fenomenului de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate și fără permis de conducere şi eforturile depuse de autorităţile statului în vederea contracarării acestuia. Instanţa manifestă încrederea că inculpatul va face concluziile necesare şi nu va mai comite noi infracţiuni. Instanța relevă că această pedeapsă este echitabilă, or ea va impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporțional cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficient pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului, întregii societăți, perturbate prin infracțiune.
39. Stabilind pedeapsa sub formă de închisoare, instanța de judecată va determina și tipul penitenciarului în care urmează a fi executată pedeapsa. Astfel, pornind de la tipul infracțiunii săvârșite, pedeapsa sub formă de închisoare urmează a fi executată în penitenciar de tip deschis, or potrivit art.72 alin.(2) Cod penal *în penitenciare de tip deschis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni săvârşite din imprudenţă şi pentru infracţiuni uşoare săvârşite cu intenţie.*
40. Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea penală, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate. Mai mult, pedeapsa nu constituie un mijloc de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.
41. Instanța consideră inoportună aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece pedeapsa care i-a fost aplicată anterior inculpatului nu și-a produs efectul, iar ultimul nu a făcut concluziile necesare și nu a mers pe calea corijării, continuând activitatea criminală.
42. Aceste circumstanțe denotă starea de conflict în care se află inculpatul cu normele de coabitare unanim recunoscute într-o societate democratică, corespunzător instanța consideră că doar izolarea de societate va reprezenta un remediu echitabil corecției.
43. Se constată imposibilitatea aplicării în cazul dat a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, or inculpatul a comis anterior cu intenție infracțiune similară, iar faptul respectiv indică prezența unei stări de conflict în care se află inculptul în raport cu normele sociale.
44. În aceeași ordine de idei săvârșirea unei noi infracțiuni de către inculpat denotă faptul că acesta nu a utilizat cu bună credință șansa acordată de instanța de judecată și anume șansa de a fi la libertate, iar inculpatul nu a îndreptățit încrederea ce i s-a acordat. Prin urmare, ţinând

cont de scopul legii penale, de persoana celui vinovat, instanţa de judecată consideră că corectarea inculpatului nu este posibilă fără privarea de libertate şi va aplica inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, ori corectarea şi reeducarea condamnatului constă în extirparea mobilurilor negative din conştiinţa lor, mobiluri care au determinat săvârşirea infracţiunii. Cu atât mai mult, scopul pedepsei penale nu este numai cel de corectare a făptuitorului, ci și acel de prevenire a continuării activității criminale care în cazul lui nu a fost realizat, el săvârșind noi infracțiuni.

45. Totodată, ţinând cont de lipsa pericolului sporit pe care îl prezintă persoana inculpatului pentru societate, de lipsa antecedentelor penale şi de repercusiunile pe care le-ar avea asupra inculpatului o condamnare cu executare la închisoare, în circumstanțele descrise supra, instanţa nu consideră raţional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare în penitenciar și, în acest sens, va dispune suspendarea executării pedepsei aplicate inculpatului, în temeiul prevederilor art.90 alin.(1) Cod penal.
46. În această odine de idei, instanţa consideră că scopul educativ şi de corectare al pedepsei poate fi atins şi fără privarea de libertate a inculpatului, acordându-i o şansă acestuia de a se reabilita în faţa societăţii, pentru care fapt va suspenda condiţionat executarea acestei pedepsei pe o perioadă de probațiune. La stabilirea inculpatului a unei pedepse cu aplicarea art.90 Cod penal, instanţa de judecată a acordat o pondere importantă atitudinii inculpatului, comportamentului în timpul procesului penal, din care rezultă conştientizarea faptei comise şi a consecințelor acesteia, precum şi faptului conlucrării active cu organul de urmărire penală.
47. Instanţa apreciază că, reieşind din caracterul şi gradul prejudiciabil al faptei comise de inculpat, de personalitatea acestuia şi dorinţa de reabilitare socială grabnică, această măsură de constrângere statală va constitui un mijloc eficient şi suficient de corectare şi reeducare a inculpatului precum şi de prevenire a săvârșirii altor infracţiuni, cauzându-i în acelaşi timp unele lipsuri şi restricţii ale drepturilor în limite rezonabile şi proporţionale, pentru atingerea scopului pedepsei penale.

Măsura preventivă

48. În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală**,** *în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.*
49. Având în vedere aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, instanţa va aplica inculpatului până la devenirea definitivă a sentinței măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara.
50. În conformitate cu art.157 alin.(1) și alin.(2) Cod de procedură penală, *constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sînt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei, la materialele dosarului şi se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv.*
51. Prin ordonanțele din 11.05.2024, 21.05.2024 (f.d.37, 39) emise în cadrul cauzei penale, au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă următoarele: - tichetul „Drager”, alcotest 6820, nr.570, prin care s-a constatat faptul că, la 13.05.2024 ora 02:56, în aerul expirat de Hanganu Mihail s-a stabilit o concentrație a vaporilor de alcool de 1,02 mg/l; - 2 înregistrări video din 13.05.2024 stocate pe un suport optic de informație de tip CD-R.
52. Instanţa de judecată consideră necesar de a păstra mijloacele materiale de probă la materialele cauzei pe toată perioada păstrării acesteia.

Cheltuielile judiciare

53. În partea ce ține de solicitarea acuzatorului de stat privind recuperarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, instanța de judecată reține ca fiind relevante speței prevederile art.229 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, potrivit cărora, *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.*
54. Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Mai mult, urmărirea penală ocazionează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea şi transmiterea actelor de procedura, pentru administrarea probelor si conservarea mijloacelor materiale de probă. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ şi sumele pentru retribuția cuvenită experţilor si interpreţilor pentru serviciul care l-au adus justiţiei. Ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat. Respectiv, instanța de judecată, raportând prevederile legale enunțate supra, la materialele cauzei, consideră că plata cheltuielilor judiciare urmează a fi pusă în sarcina inculpatului, atâta timp cât ultimul a comis infracțiunea imputată, vina acestuia fiind dovedită indubitabil.
55. Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală: întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia. Luând în calcul faptul că în cadrul desfăşurării urmăririi penale pe cauza respectivă au fost suportate cheltuieli în sumă de 17,80 lei, instanţa de judecată consideră necesar de a încasa din contul inculpatului în beneficiul bugetului de stat suma de 17,80 lei cu titlu de cheltuieli judiciare. Se menționează că temeiuri de liberare a inculpatului de la plata acestor cheltuieli, în speță nu au fost stabilite.
56. *Analizând materialele din dosar, argumentele pronunţate în şedinţa de judecată, elucidând şi constatând starea de lucru descrisă mai sus, călăuzindu-se de prevederile art.80[1] Cod penal,* 364[1], *384-385, 392-395 Cod de procedură penală, instanţa de judecată*

hotărăște:

Mihail HANGANU *se recunoaşte vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de* art.264[1] alin.(4) *Cod penal şi se aplică o pedeapsă sub formă de* închisoare pe un termen de 6 (șase) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilită inculpatului, **Mihail HANGANU,** se suspendă condiţionat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani şi nu va fi executată dacă inculpatul în perioada de probațiune nu va comite noi infracțiuni și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat, totodată, obligându-l pe **Mihail HANGANU** să nu-şi schimbe domiciliul fără consimţământul organului competent.

În privinţa lui **Mihail HANGANU** *se aplică* măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi țara, care se va menține până la devenirea definitivă a sentinței.

Se încasează de la **Mihail HANGANU** în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 17 (șaptesprezece, 80) lei.

Sentinţa cu drept de atac la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Preşedintele şedinței,
Judecătorul **Anatolie RUSU**